

сега единъжъ ся яви ^и въ свършуваніе-то на вѣкове-тѣ, да отмакне грѣхъ-тѣ, чрѣзъ 27 пожертвуваніе-то на себе си. ^и И както е опредѣлено на человѣци-тѣ единъжъ да 28 умрѣть, а послѣ сѫдъ; Така и Христостъ, понеже ^и единъжъ бы принесенъ за да дигне грѣхове-тѣ ^и на мнозина, ще ся яви вторій пътъ безъ грѣхъ ^и на тѣзи които го чакатъ за спасеніе.

ГЛАВА 10.

1 Защото законъ-тѣ като ^и има сїнкъ ^и на бѫдженци-тѣ добрины ^и не самы тѣ образъ на вещи-тѣ, никога ^и не може ^и да направи совершенни тѣзи които прихождатъ, съ исти-тѣ жертвъ които приносятъ всякъ 2 годинъ непрестанно. Понеже ^и инакъ бы прѣстанили да ги приносятъ; защото жертвоприносители-тѣ единъжъ очистени, не бы имали вече никое ^и обличеніе на со- 3 вѣсть-тѣ за грѣхове; Но въ тѣзи жертвъ быва всяка годинъ въспоминание за грѣ- 4 хове-тѣ. Защото е ^и невъзможно кръвъ 5 отъ юнцы и отъ козлы да отнема грѣхо- ве. За това когато влѣзваше въ свѣтъ-тѣ казува: ^и "Жертвъ и приношеніе не си 6 поискатъ, но приготвилъ си ми тѣло. Все- 7 сожженія и приношенія за грѣхъ не си 8 съ угодни. Тогази рѣкохъ: "Ето идѫ, (въ главизнѣ-тѣ на книжѣ-тѣ е писано за мене,) да сторѣжъ волѣ-тѣ ти, о Боже." 9 По горѣ бѣ реклъ: "Жертвъ и приношеніе и всесожженія и приношенія за грѣхъ не си поискатъ, нито ти съ угодни," (кои- 10 то ся приносятъ споредъ законъ-тѣ,) Тогази рече: "Ето идѫ, да сторѣжъ волѣ-тѣ ти, о Боже." Отнема първо-то да поста- 11 нови второ-то. ^и Съ коѣто волѣ сми о- 12 святени ^и чрѣзъ приношеніе-то на тѣло-то Иисусъ Христово принесено единъ пътъ. И 13 всякой священникъ стои та служи ^и вся- 14 кой день и приноси много пѧти исти-тѣ жертвъ, ^и които не могатъ никога да от- 15 nemjatъ грѣхове: ^и Но той като принесе единъ жертвъ за грѣхове-тѣ, сѣди за вы- 16 нѣги отвесно на Бога, Та чака ^и доклѣ ся положатъ врагове-тѣ му подноски на 17 нозѣ-тѣ му. Защото съ едно приношеніе 18 направи единъ за вынѣги ^и съвършени 19 освящаеми-тѣ. А и Духъ Святый свидѣ-

^с Ст. 12. Гл. 7; 27. 10; 10.

¹ Пет. 3; 18.

^и 1 Кор. 10; 11. Гал. 4; 4.

^{Ефес. 1; 10.}

^у Быт. 3; 19. Екк. 3; 20.

^и 2 Кор. 5; 10. Отп. 20; 12, 13.

^и Рим. 6; 10. 1 Пет. 3; 18.

^и 1 Пет. 2; 24. 1 Йоан. 3; 5.

^и Мат. 26; 28. Рим. 5; 15.

^и Тит. 2; 13. 2 Пет. 3; 12.

^а Кол. 2; 17. Гл. 8; 5. 9; 23.

^б Гл. 9; 11.

^г Гл. 9; 9.

^и Ст. 14.

^и Лев. 16; 21. Гл. 9; 7.

^е Мих. 6; 6, 7. Гл. 9; 13. Ст. 11.

^ж Исаи. 40; 6 и др. 50; 8 и

^и др. Иса. 1; 11. Йер. 6; 20.

^{амос. 5; 21, 22.}

^з Йоан. 17; 19. Гл. 13; 12.

^и Гл. 9; 12.

^и Числ. 28; 3. Гл. 7; 27.

^и Ст. 4.

^и Кол. 3; 1. Гл. 1; 3.

^и Исаи. 110; 1. Дѣян. 2; 35.

^и 1 Кор. 15; 25. Гл. 1; 13.

^и Ст. 1.

^и Йер. 31; 33, 34. Гл. 8; 10, 12.

^и Рим. 5; 2. Еес. 2; 18. 3; 12.

^и Гл. 9; 8, 12.

^и Йоан. 10; 9, 14; 6. Гл. 9; 8.

телствува намъ; защото, като рече понапредъ: ^и "Тойзи е завѣтъ-тѣ, който ще имъ завѣщаѣ слѣдъ онѣзи дни, казува Господъ: Ще вложи законъ-тѣ си въ сърдца-та имъ, и ще ги напишатъ въ умове-тѣ имъ," прилага, ^и "И грѣхове-тѣ имъ и беззаконія-та имъ нѣма вече да поменъ."

18 А дѣто има прощеніе за тѣхъ, нѣма вече приношеніе за грѣхъ.

19 И тѣ, братie, като имамы ^и дѣрзновение да влѣземъ ^и въ святилище-то чрѣзъ 20 кръвъ-тѣ Иисусовъ, ^и Прѣзъ новый-тѣ и живий-тѣ пѧти, който е той отворилъ за насъ ^и прѣзъ завѣж-тѣ, (сирѣчъ плѣтъ- 21 тѣ си), И като имамы великъ ^и Священникъ надъ ^и Божиѣ-тѣ домъ, ^и Нека при- 22 стижвамъ съ истинно сърдце ^и въ пълни вѣръ, съ сърдца очистени ^и отъ лукавъ- 23 совѣсть, и съ тѣло ^и измыто въ чистъ водъ; ^и Нека дѣржимъ непоколебимо ис- 24 повѣданіе-то на надеждъ-тѣ; ^и защото е вѣренъ той който си обѣща; И да ся гры- 25 жимъ единъ за другъ, да ся поощрява- 26 мъ на любовъ и на добры дѣла; ^и Да не оставамъ събираніе-то си, както иматъ 27 обычай нѣкой си, но да ся подканямы единъ другъ, ^и толко повече, колкото ви- 28 ждате че ^и день-тѣ наблизава. Защото ^и како ний съгрѣшавамъ самоволно ^и отъ какъ смы познали истинѣ-тѣ, не остава 29 вѣче жертвъ за грѣхове, Но страшно нѣ- 30 кое ожиданіе на сѫдъ, и ^и разяреніе на огнь-тѣ, който ще испояде противници-тѣ.

31 ^и Ако бы нѣкой да ся отрече отъ законъ-тѣ Моисеовъ, ^и при двама или трима сви- 32 дѣтели умира безъ пожалваніе: За ^и кол- 33 ко по жестоко наказаніе, мыслите, ще ся 34 удостои тойзи който е потъпкаль Сына Божия, и е ^и възвималъ за сквиръя кръвъ- 35 тѣ на завѣтъ-тѣ съ коѣто е освятенъ, и е ^и укориълъ Духъ-тѣ на благодатъ-тѣ? За- 36 щото знаемъ тогози който е реклъ: ^и "Менѣ 37 принадлежи отмыщеніе-то, азъ же заплатихъ," казува Господъ. И пакъ: ^и "Господъ 38 съ єди свой-тѣ народъ." ^и Страшно е да падне нѣкой въ рѫцѣ-тѣ на Бога живаго.

39 ^и Докарвайте си още на умъ първи-тѣ дни, въ които, ^и отъ какъ ся просвѣтихте, прѣтърпѣхте ^и голѣмъ борбъ на страданія,

40 Кога ^и опозорявамъ съ хулы и скърби, ^и ко- 41 га пакъ като участвувахте на тѣзи които

^и Гл. 9; 3.

^и Гл. 4; 14.

^и 1 Тим. 3; 15.

^и Гл. 4; 16.

^и Гл. 9; 14.

^и Еес. 3; 12. Йак. 1; 6.

^и Гл. 9; 14.

^и Иез. 36; 25. 2 Кор. 7; 1.

^и Гл. 4; 14.

^и 1 Кор. 1; 9, 10; 13. 1 Сох.

^и 5; 24. 2 Сох. 3; 3. Гл. 11; 11.

^и Дѣян. 2; 42. Іуд. 19.

^и Рим. 13; 11.

^и Фил. 4; 5. 2 Пет. 3; 9, 11, 14.

^и Числ. 15; 30. Гл. 6; 4.

^и 2 Пет. 2; 20, 21.

^и Иез. 36; 5. Соф. 1; 18. 3; 8.

² Сох. 1; 8. Гл. 12; 29.

^и Гл. 2; 2.

^и Втор. 17; 2 до 6. 19; 15. Мат.

^и 18; 16. Йоан. 8; 17. 2 Кор. 13; 1.

^и Гл. 2; 3. 12; 25.

^и 1 Кор. 11; 29. Гл. 13; 20.

^и Мат. 12; 31, 32. Еес. 4; 30.

^и Втор. 32; 35. Рим. 12; 19.

^и Втор. 32; 36. Йоан. 50; 4.

^и 135; 14.

^и Лук. 12; 5.

^и Гл. 3; 4. 2 Йоан. 8.

^и Гл. 6; 4.

^и Фил. 1; 29, 30. Кол. 2; 1.

^и 1 Кор. 4; 9.

^и Фил. 1; 7. 4; 14. 1 Сох. 2; 14.